ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗಿ ಹೋದರೂ ಈಶೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಈ ಮೊದಲನೇ ಮಂತ್ರ ಹಿಂದುಗಳ ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅನಂತಕಾಲ ಬದುಕಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ಜೀವಜಗತ್ತೂ ಪವಿತ್ರವಾದರೂ ಮಾನವಜನ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೈವಿಕಾಂಶದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪದವನು. ಈ ದುರ್ಲಭ ಜೀವನವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಇದರ ಸದುಪಯೋಗ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಮಾನವಶರೀರವೇ ಅಧಿಕ ಸಮರ್ಥವೆಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಈ ಶರೀರವೇ ಒಂದು ದೇವಾಲಯ; ಇದರಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವೂ, ಪವಿತ್ರವೂ ಆದ ಆತ್ಮ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಸಾಧನವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮವೇ ಭಾರತೀಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಆಧಾರಸ್ತಂಭ. ಭಾರತವು ಋಷಿ–ಮುನಿಗಳ, ಸಾಧುಸಂತರ, ಭಕ್ತರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ದೇಶ. ಪ್ರತಿ ಯುಗದಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ, ಮಹಾಪುರುಷರು ಅವತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಋಷಿ–ಮುನಿಗಳ ಮೂಲಕ ಲಭಿಸಿರುವ ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಆತ್ಮವಿದ್ಯೆ ಇದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನಿಗೂ ಇದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಇದರ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡಲು, ತನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದು ಪ್ರತಿ ಹಿಂದೂವಿನ ಪರಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ✪

ಪ್ರಹಸನ ಪ್ರಸಂಗ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಿವಿ ಸದಾ ಕುಯ್‌ಗುಡುತ್ತಿತ್ತು, ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಊದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಮುಖವೂ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕೆರಳಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ಪೀಡೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಆ ಡಾಕ್ಟರ್, ಈ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂತ ಅಲೆದ. ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಟಾನ್ಸಲ್ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಪೆಂಡಿಕ್ಸ್ ಕಿತ್ತ, ಮಗದೊಬ್ಬ ಎಲ್ಲ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ. ದಾರಿಗಾಣದೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಕುರಿಯ ಗ್ರಂಥಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ! ಆದರೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ, "ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಆರು ತಿಂಗಳಿದೆ ಇನ್ನು."

ಬಡಪಾಯಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂಧುಗಳಿಗೂ ವರ್ತಮಾನ ಕೊಟ್ಟು, ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಉಳಿದ ದಿನಗಳನ್ನಾದರೂ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಒಳ್ಳೆಯ ಒಂದು ಕೋಟನ್ನು ಹೊಲಿಸಲು ದರ್ಜಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ದರ್ಜಿ ಅಳತೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ: ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಅಳತೆ 16½ ತಕ್ಷಣ ಈತ ಹೇಳಿದ, "ಇಲ್ಲ 15½ ಇರಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ." ದರ್ಜಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಳೆದು "16½ನೇ ಸರಿ" ಎಂದ. "ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ 15½ ಕುತ್ತಿಗೆ ಅಳತೆಯ ಕೋಟನ್ನೇ ಹಾಕುವುದು," ಎಂದು ಈತ ವಾದಿಸಿದ. ದರ್ಜಿ ಹೇಳಿದ, "ಸರಿ, ನಿಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆಗಲಿ. ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಬಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಕಣ್ಣು ಊದಿಕೊಂಡಿದೆ, ಮುಖವೆಲ್ಲ ಕೆರಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ತಗಾದೆ ತೆಗೆಯಬೇಡಿ!"

* * *

ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಾಚಿಕ ಹಾಗೂ ಲಿಖಿತ ಭಾಗಗಳಿದ್ದವು. ಲಿಖಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಾಚಿಕದಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಬಿಡುವರೋ, ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಆತಂಕವಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. "ಏನೂ ಹೆದರಬೇಡ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ನಿನಗೆ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು. ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತರು ಧೈರ್ಯವಿತ್ತರು.

ಈತ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕ ಇವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ಇವನು ಭಯಪಡದೆ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ ಹೇಳಿದ, "ಸಾರಿ, ನನಗೆ ಇದರ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷಣ ಅದು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ."

ಪರೀಕ್ಷಕ ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದ, "ಎಂತಹ ದುರಂತ! ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೂರಾರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!"

* * *